

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 159/2008

z dnia 21 lutego 2008 r.

zmieniające rozporządzenia (WE) nr 800/1999 oraz (WE) nr 2090/2002 w odniesieniu do kontroli bezpośrednich przeprowadzanych przy wywozie produktów rolnych kwalifikujących się do objęcia refundacjami

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 386/90 z dnia 12 lutego 1990 r. w sprawie monitorowania wywozu produktów rolnych otrzymujących refundacje lub inne kwoty⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6,uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁽²⁾, w szczególności jego art. 18 oraz odpowiadające mu przepisy w innych rozporządzeniach w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rolnych,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 800/1999 z dnia 15 kwietnia 1999 r. ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych⁽³⁾ oraz rozporządzenie Komisji (WE) nr 2090/2002 z dnia 26 listopada 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 386/90 w sprawie kontroli bezpośrednich przy wywozie produktów rolnych kwalifikujących się do refundacji⁽⁴⁾ zawierają przepisy dotyczące przeprowadzanych przez służby celne kontroli bezpośrednich i kontroli podmiany produktów przeznaczonych do wywozu, w odniesieniu do których wystąpiono o refundację wywozową. W świetle zdobytych doświadczeń, problemów zgłoszonych przez państwa członkowskie w rocznych sprawozdaniach dotyczących kontroli bezpośrednich oraz w świetle zaleceń Europejskiego Trybunału Obrachunkowego należy wprowadzić odpowiednie zmiany.
- (2) Przed nałożeniem zamknięć urząd celny wywozu powinien wzrokowo sprawdzić zgodność produktów objętych refundacją z dokumentami. Celem wzrokowych kontroli zgodności jest poprawa ogólnych środków kontroli w ramach procedury celnej; kontrole te mają odmienny charakter od kontroli podmiany opisanych w art. 10 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 2090/2002 oraz kontroli

bepośrednich opisanych w art. 5 tegoż rozporządzenia. Wzrokowa kontrola zgodności stanowi dla służb celnych potwierdzenie, że załadowane produkty należą do rodzaju produktów wymienionych w dokumentach. Z zasady nie wyładowuje się produktów i towarów oraz nie otwiera się ani nie usuwa opakowania. Jeżeli wzrokowa kontrola zgodności wykaże, że istnieją wątpliwości co do zgodności, służby celne mogą podjąć decyzję o przeprowadzeniu kontroli bezpośredniej zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 386/90. Uznaje się, że minimalny poziom wzrokowych kontroli zgodności wynoszący 10 % jest skuteczny, proporcjonalny i odstraszaający. W celach informacyjnych urząd celny wywozu powinien odnotować kontrolę zgodności w egzemplarzu kontrolnym T5 lub równoważnym dokumencie.

(1) Dz.U. L 42 z 16.2.1990, s. 6. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 14/2008 (Dz.U. L 8 z 11.1.2008, s. 1).
(2) Dz.U. L 270 z 21.10.2003, s. 78. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 735/2007 (Dz.U. L 169 z 29.6.2007, s. 6). Rozporządzenie (WE) nr 1784/2003 zostanie zastąpione rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 z dniem 1 lipca 2008 r.
(3) Dz.U. L 102 z 17.4.1999, s. 11. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1001/2007 (Dz.U. L 226 z 30.8.2007, s. 9).
(4) Dz.U. L 322 z 27.11.2002, s. 4. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1001/2007.

- (3) Służby celne powinny znać wysokość refundacji wywozowych podczas selekcji zgłoszeń wywozowych w celu przeprowadzenia kontroli bezpośrednich lub kontroli podmiany. Informację tę należy zatem podawać w zgłoszeniu wywozowym oraz w egzemplarzu kontrolnym T5 lub równoważnym dokumencie. Jednak w niektórych państwach członkowskich odnośne organy już posiadają taką informację. W związku z powyższym eksporterów można zwolnić z obowiązku podawania tej informacji albo w zgłoszeniu celnym albo w egzemplarzu kontrolnym T5 lub równoważnym dokumencie bądź w obydwu z nich.
- (4) Aby zapewnić skuteczne stosowanie obowiązku podawania wysokości refundacji wywozowej, należy ustanowić przepisy zniechęcające do podawania niedokładnych informacji. Należy zatem ustanowić odpowiedni system kar. Zwłaszcza w przypadku znaczących różnic między refundacją obliczoną zgodnie z podaną wysokością refundacji wywozowej oraz refundacją wywozową mającą rzeczywiste zastosowanie służby celne zostałyby wprowadzone w błąd, co doprowadziłoby do zaniechania koniecznych kontroli. W szczególności, jeżeli eksporter podaje wysokość odpowiadającą refundacji wywozowej niższej niż 1 000 EUR, a refundacja mająca zastosowanie wynosi ponad 10 000 EUR, kara powinna być skuteczna, proporcjonalna i odstraszaająca.
- (5) Aby w większym stopniu skoncentrować kontrole na produktach przeznaczonych do wywozu objętych stosunkowo wysoką kwotą refundacji, podnosi się progi selekcji – wyrażone w ilościach lub w kwotach refundacji – poniżej których generalnie nie uwzględnia się kontroli do celów obliczenia minimalnego wskaźnika kontroli.

- (6) Należy zminimalizować przewidywalność kontroli celnych wynikającą z powtarzalnej procedury kontroli prowadzonych przez służby celne. W związku z tym należy zróżnicować porę przybywania przedstawicieli służb celnych do eksportera oraz przeprowadzania kontroli. Podobnie należy w większym stopniu zobowiązać eksporterów do przestrzegania zakazu podmiany produktów po złożeniu zgłoszenia wywozowego i przed przybyciem służb celnych, poprzez identyfikację wywożonych produktów przed ich załadunkiem. Należy odpowiednio dostosować rejestrację kontroli bezpośrednich przeprowadzanych przez służby celne.
- (7) Jeżeli dane państwo członkowskie stosuje art. 3 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (EWG) nr 386/90, powinna istnieć możliwość zastosowania przepisów szczególnych ustanowionych w art. 6 rozporządzenia (WE) nr 2090/2002.
- (8) Kontrolami podmiany należy objąć wszystkie wywozy, których nie skontrolowano bezpośrednio na początku procedury. Łączna liczba kontroli podmiany i szczególnych kontroli podmiany musi obejmować reprezentatywną część wywozów opuszczających obszar celny Wspólnoty. Liczbę tych kontroli należy zatem oprzeć na odsetku liczby egzemplarzy kontrolnych T5 lub równoważnych dokumentów, zamiast na liczbie dni, w których produkty objęte refundacją opuszczają obszar celny Wspólnoty.
- (9) Aby podjąć decyzję, czy kontrole podmiany lub szczegółowe kontrole podmiany są konieczne, urząd celny wyprowadzenia powinien sprawdzić obecność i stan zamknięć. Uznaje się, że minimalny poziom kontroli zamknięć wynoszący 10 % jest skuteczny, proporcjonalny i odstraszający.
- (10) Należy odpowiednio dostosować przepisy dotyczące sprawozdań rocznych zawarte w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 2090/2002.
- (11) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenia (WE) nr 800/1999 oraz (WE) nr 2090/2002.
- (12) Komitety Zarządzające nie wydały opinii w terminie ustalonym przez przewodniczących,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 800/1999 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 7 akapit czwarty otrzymuje brzmienie:

„Produkty są identyfikowane za pomocą odpowiednich środków przed wskazaną godziną rozpoczęcia załadunku. Właściwy urząd celny musi być w stanie przeprowadzać kontrole bezpośrednie i dokonywać identyfikacji towarów przeznaczonych do transportu do urzędu celnego wyprowadzenia poza obszar celny Wspólnoty.”;

b) w ust. 8 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Przed nałożeniem zamknięć urząd celny wzrokowo sprawdza zgodność produktów ze zgłoszeniami wywozowymi. Liczba kontroli wzrokowych jest nie mniejsza niż 10 % liczby zgłoszeń wywozowych, innych niż zgłoszenia, w przypadku których objęte nimi produkty skontrolowano bezpośrednio lub wybrano do kontroli bezpośredniej na mocy art. 2 rozporządzenia (EWG) nr 386/90. Urząd celny odnotowuje tę kontrolę w polu D egzemplarza kontrolnego T5 lub równoważnego dokumentu za pomocą jednego z zapisów wymienionych w załączniku XIII. Na rok 2008 wskaźnik kontroli oblicza się na podstawie zgłoszeń wywozowych przyjętych od dnia 1 kwietnia 2008 r.”;

2) po art. 8 dodaje się następujący art. 8a:

„Artykuł 8a

Eksporter podaje wysokość refundacji wywozowych w euro na jednostkę produktów lub towarów z dnia wcześniejszego ustalenia refundacji, zgodnie z pozwoleniem na wywóz lub świadectwem określonym w rozporządzeniu (WE) nr 1291/2000 lub świadectwem refundacji określonym w rozdziale III rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 (*), w polu 44 zgłoszenia wywozowego lub jego elektronicznego odpowiednika oraz w polu 106 egzemplarza kontrolnego T5 lub równoważnego dokumentu. Jeżeli refundacji wywozowych nie ustalono wcześniej, można wykorzystać informacje dotyczące wcześniejszych płatności refundacji za takie same produkty lub towary, odnoszące się do okresu nie dłuższego niż ostatnie 12 miesięcy. Jeżeli produkt lub towar przeznaczony do wywozu nie przekracza granicy innego państwa członkowskiego i jeżeli walutą krajową nie jest euro, wysokości refundacji można podać w walucie krajowej.

Właściwe organy mogą zwolnić eksportera z wymogów ustanowionych w akapicie pierwszym, jeżeli administracja prowadzi system, za pośrednictwem którego odnośne służby otrzymują te same informacje.

Eksporter może zamieścić jeden z zapisów wymienionych w załączniku XIV w przypadku zgłoszeń wywozowych i egzemplarzy kontrolnych T5 oraz równoważnych dokumentów obejmujących kwotę refundacji wywozowych niższą od 1 000 EUR.

(*) Dz.U. L 172 z 5.7.2005, str. 24.”;

3) w art. 51 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Nie naruszając przepisów art. 8a akapit drugi, jeżeli stwierdzono, że nie podano wysokości refundacji wywozowej na mocy art. 8a, uznaje się, że podana wysokość wynosi zero. Jeżeli kwota refundacji wywozowej obliczona zgodnie z informacjami na mocy art. 8a jest niższa od kwoty mającej zastosowanie, refundacja należna za odnośny wywóz jest równa refundacji mającej zastosowanie do faktycznie wywiezionych produktów, pomniejszonej o:

- a) 10 % różnicy między obliczoną refundacją a refundacją mającą zastosowanie do wywozu faktycznie dokonanego, jeżeli różnica przekracza 1 000 EUR;
- b) 100 % różnicy między obliczoną refundacją a refundacją mającą zastosowanie do wywozu faktycznie dokonanego, jeżeli eksporter wskazał, że refundacja wyniosłaby mniej niż 1 000 EUR a refundacja mająca zastosowanie przekracza 10 000 EUR;
- c) 200 % różnicy między obliczoną refundacją a refundacją mającą zastosowanie, w przypadku gdy eksporter umyślnie przedstawił fałszywe informacje.

Akapit pierwszy nie ma zastosowania, jeżeli eksporter w zadowalający sposób udowodni właściwym organom, że sytuacja, o której mowa w tym akapicie, jest spowodowana siłą wyższą, oczywistym błędem lub, w odpowiednich przypadkach, że wynika z prawdziwych informacji dotyczących wcześniejszej płatności.

Pierwszy akapit nie ma zastosowania kiedy art. 51 ust. 1 ma zastosowanie do kar wynikających z tych samych elementów decydujących o uprawnieniu do refundacji wywozowych.”;

4) dodaje się załączniki XIII i XIV, których treść znajduje się w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

W rozporządzeniu (WE) nr 2090/2002 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przy obliczaniu minimalnego wskaźnika kontroli, które należy przeprowadzić zgodnie z art. 3 ust. 2 i art. 3a rozporządzenia (EWG) nr 386/90, państwa członkowskie nie uwzględniają zgłoszeń wywozowych w przypadku kontroli bezpośrednich i egzemplarzy kontrolnych T5 lub równoważnych dokumentów w przypadku kontroli podmiary dotyczących:

a) ilości nieprzekraczających:

(i) 25 000 kg w przypadku zbóż i ryżu;

(ii) 5 000 kg w przypadku produktów niewymienionych w załączniku I do Traktatu;

(iii) 2 500 kg w przypadku innych produktów;

b) albo kwot refundacji niższych niż 1 000 EUR.”;

b) ustęp 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wykonując przepisy ust. 1 i 2, państwa członkowskie przyjmują właściwe przepisy w celu zapobieżenia oszustwom i nadużyciom. Wszelkie kontrole przeprowadzone w tym celu można uwzględnić przy obliczaniu zgodności z minimalnym wskaźnikiem kontroli, o którym mowa w ust. 2, jeżeli państwo członkowskie stosuje analizę ryzyka zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 3122/94 (*).

(*) Dz.U. L 330 z 21.12.1994, s. 31.”;

2) w art. 5 ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Państwa członkowskie gwarantują, że rozpoczęcie kontroli bezpośrednich u eksportera jest zróżnicowane w stosunku do wskazanej godziny rozpoczęcia załadunku, o którym mowa w art. 5 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 800/1999.”;

3) w art. 6 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Gdy państwo członkowskie stosuje art. 3 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (EWG) nr 386/90, może ono stosować przepisy przewidziane w pierwszym akapicie niniejszego artykułu.”;

4) w art. 8 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Właściwy urzędnik celny sporządza szczegółowe sprawozdanie z każdej przeprowadzonej kontroli bezpośredniej.

Sprawozdania z kontroli zawierają co najmniej:

a) miejsce, datę, godzinę przybycia, godzinę zakończenia kontroli bezpośredniej, środek transportu oraz imię i nazwisko oraz podpis właściwego urzędnika; oraz

b) datę i godzinę odbioru informacji, o których mowa w art. 5 ust. 7 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 800/1999, wskazaną godzinę rozpoczęcia załadunku oraz zakończenia załadunku produktów na środek transportu.

Sprawozdania są dostępne do wglądu w urzędzie celnym, który przeprowadził kontrolę bezpośrednią, lub w jednym miejscu w państwie członkowskim przez trzy lata od roku, w którym dokonano wywozu.”;

5) w art. 10 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli urząd celny wywozu nie przeprowadził kontroli bezpośredniej w rozumieniu art. 2 lit. a) rozporządzenia (EWG) nr 386/90, kontrole podmiany przeprowadza się wszędzie gdzie to możliwe w świetle analizy ryzyka, nie naruszając przepisów ust. 2a oraz kontroli przeprowadzanych na mocy innych przepisów.

Łączna minimalna liczba kontroli podmiany i szczegółowych kontroli podmiany na mocy niniejszego ustępu i ust. 2a przeprowadzanych każdego roku kalendarzowego nie jest mniejsza niż 8 % liczby egzemplarzy kontrolnych T5 i równoważnych dokumentów obejmujących produkty, w odniesieniu do których wystąpiono o refundację i które opuszczają obszar celny Wspólnoty w miejscu objętym nadzorem urzędu celnego wyjścia.

Na rok 2008 państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o obliczeniu wskaźnika kontroli, o którym mowa w akapicie drugim, na podstawie egzemplarzy kontrolnych T5 i równoważnych dokumentów przyjętych albo od dnia 1 stycznia 2008 r. albo od dnia 1 kwietnia 2008 r.”;

b) ustęp 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Urząd celny wyjścia lub urząd, do którego wysyła się egzemplarz kontrolny T5 lub równoważny dokument, sprawdza plomby. Liczba kontroli nie jest mniejsza niż 10 % całkowitej liczby egzemplarzy kontrolnych T5 i równoważnych dokumentów innych niż wybrane do objęcia kontrolą podmiany na mocy ust. 2.

W przypadku gdy urząd celny wyjścia lub urząd, do którego wysyła się egzemplarz kontrolny T5, stwierdzi, że plomby umieszczone przy wywozie zostały usunięte, lecz nie nastąpiło to pod dozorem celnym, lub zostały naruszone lub nie przyznano zwolnienia od plombowania na mocy art. 357 ust. 4 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93, należy przeprowadzić szczegółową kontrolę podmiany. Na rok 2008 państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o obliczeniu wskaźnika kontroli, o którym mowa w akapicie pierwszym, na podstawie egzemplarzy kontrolnych T5 i równoważnych dokumentów przyjętych albo od dnia 1 stycznia 2008 r. albo od dnia 1 kwietnia 2008 r.”;

c) w ust. 4 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Kontrola podmiany, o której mowa w ust. 2, polega na sprawdzeniu wzrokowo, czy produkty lub towary odpowiadają dokumentowi, który im towarzyszy od urzędu celnego wywozu do urzędu celnego wyjścia lub urzędu, do którego wysyła się egzemplarz kontrolny T5. Jeżeli kontrola wzrokowa pełnego ładunku byłaby niewystarczająca dla sprawdzenia podmiany, stosuje się inne metody kontroli bezpośredniej, w tym częściowy rozładunek, jeżeli to konieczne.”;

d) w ust. 5 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) liczby egzemplarzy kontrolnych T5 i równoważnych dokumentów uwzględnianych do celów kontroli podmiany, o których mowa w akapicie 2, oraz do celów kontroli plomb i szczegółowych kontroli podmiany, o których mowa w ust. 2a.”;

e) w ust. 5a akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Każda kontrola podmiiany określona w ust. 2 i 2a jest przedmiotem sprawozdania sporządzanego przez właściwego urzędnika, który ją przeprowadza. Sprawozdanie umożliwia monitorowanie przeprowadzonych kontroli oraz zawiera datę oraz imię i nazwisko urzędnika. Kontrole plomb, o których mowa w ust. 2a, oraz przypadki usuniętych lub naruszonych plomb są odnotowywane zgodnie z art. 912c ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93.”;

f) w ust. 7 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy kontrola podmiiany ujawni, że nie zastosowano się do przepisów dotyczących refundacji, agencja płatnicza powiadamia urząd celny, o którym mowa w ust. 5, o działaniach podjętych w wyniku tych ustaleń.”;

6) w załączniku I pkt 1 dodaje się lit. c) w brzmieniu:

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 lutego 2008 r.

„c) Jeżeli zgłoszenie celne obejmuje jedynie część ładunku na statku, urząd celny zapewnia nadzór nad faktycznym wyprowadzeniem całego ładunku. W tym celu, po zakończeniu procesu załadunku urząd celny porównuje łączną masę załadowanego ładunku przy pomocy informacji na podstawie lit. a) lub b) z informacjami zawartymi w dokumentacji handlowej, w odpowiednich przypadkach.”;

7) w załączniku III wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 kwietnia 2008 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

W rozporządzeniu (WE) nr 800/1999 dodaje się załączniki XIII i XIV w brzmieniu:

„ZAŁĄCZNIK XIII

Zapisy, o których mowa w art. 5 ust. 8

- w języku bułgarskim: Проверка за съответствие — Регламент (EO) № 800/1999
- w języku hiszpańskim: Control de conformidad Reglamento (CE) n° 800/1999
- w języku czeskim: Kontrola souladu Nařízení (ES) č. 800/1999
- w języku duńskim: Overensstemmelseskontrol forordning (EF) nr. 800/1999
- w języku niemieckim: Konformitätskontrolle Verordnung (EG) Nr. 800/1999
- w języku estońskim: Vastavuskontroll. Määrus (EÜ) nr 800/1999
- w języku greckim: Έλεγχος αντιστοιχίας — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 800/1999
- w języku angielskim: Conformity check Regulation (EC) No 800/1999
- w języku francuskim: Contrôle de conformité Règlement (CE) n° 800/1999
- w języku włoskim: Controllo di conformità regolamento (CE) n. 800/1999
- w języku łotewskim: Regulas (EK) Nr. 800/1999 atbilstības pārbaude
- w języku litewskim: Atitikties patikrinimo Reglamentas (EB) Nr. 800/1999
- w języku węgierskim: Megfelelőségi ellenőrzés 800/1999/EK rendelet
- w języku maltańskim: Verifika ta' konformità r-Regolament (KE) Nru 800/1999
- w języku niderlandzkim: Conformiteitscontrole Verordening (EG) nr. 800/1999
- w języku polskim: Kontrola zgodności Rozporządzenie (WE) nr 800/1999
- w języku portugalskim: Verificação de concordância Regulamento (CE) n.º 800/1999
- w języku rumuńskim: Control de conformitate Regulamentul (CE) nr. 800/1999
- w języku słowackim: Kontrola zhody Nariadenie (ES) č. 800/1999
- w języku słoweńskim: Preverjanje skladnosti z Uredba (ES) št. 800/1999
- w języku fińskim: Vastaavuustarkastus. Asetus (EY) N:o 800/1999
- w języku szwedzkim: Kontroll av överensstämmelse Förordning (EG) nr 800/1999

ZAŁĄCZNIK XIV

Zapisy, o których mowa w art. 8a

- w języku bułgarskim: Сума на възстановяване под 1 000 EUR
 - w języku hiszpańskim: Restitución inferior a 1 000 EUR
 - w języku czeskim: Částka náhrady nižší než 1 000 EUR
 - w języku duńskim: Restitutioner mindre end 1 000 EUR
 - w języku niemieckim: Erstattung weniger als 1 000 EUR
 - w języku estońskim: Eksporditoetus alla 1 000 EURO
 - w języku greckim: Επιστροφή μικρότερη από 1 000 EUR
 - w języku angielskim: Refunds less than EUR 1 000
 - w języku francuskim: Restitution inférieure à 1 000 EUR
 - w języku włoskim: Restituzione inferiore a 1 000 EUR
 - w języku łotewskim: Kompensācija, kas ir mazāka par EUR 1 000
 - w języku litewskim: Išmokos mažesnės negu 1 000 EUR
 - w języku węgierskim: 1 000 eurónál kevesebb visszatérítés
 - w języku maltańskim: Rifuzjonijiet ta' anqas minn EUR 1 000
 - w języku niderlandzkim: Restitutie minder dan 1 000 EUR
 - w języku polskim: Refundacja poniżej 1 000 EUR
 - w języku portugalskim: Restituição inferior a 1 000 EUR
 - w języku rumuńskim: Restituire inferioară valorii de 1 000 EUR
 - w języku słowackim: Náhrady nižšie ako 1 000 EUR
 - w języku słoweńskim: Nadomestila manj kot 1 000 EUR
 - w języku fińskim: Alle 1 000 euron tuet
 - w języku szwedzkim: Bidragsbelopp lägre än 1 000 euro”
-

ZAŁĄCZNIK II

W załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 2090/2002 wprowadza się następujące zmiany:

1) w pkt 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 1.1 otrzymuje brzmienie:

„1.1. Liczba zgłoszeń wywozowych w podziale na sektory, przypadająca na urząd celny niewyłączony na mocy art. 2 przy obliczaniu minimalnej ilości kontroli. Jeżeli państwo członkowskie stosuje art. 3 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (EWG) nr 386/90, sprawozdanie podaje łączną liczbę zgłoszeń wywozowych przypadającą na sektor na terytorium tego państwa niewyłączoną na mocy art. 2 przy obliczaniu minimalnego wskaźnika kontroli.”;

b) podpunkty 1.3 i 1.4 otrzymują brzmienie:

„1.3. Liczba i odsetek kontroli bezpośrednich przeprowadzonych w danym sektorze przypadająca na urząd celny. Jeżeli państwo członkowskie stosuje art. 3 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (EWG) nr 386/90, sprawozdanie podaje łączną liczbę i odsetek kontroli bezpośrednich przeprowadzonych w każdym sektorze na terytorium tego państwa.

1.4. Pod warunkiem że ma to zastosowanie, wykaz urzędów celnych stosujących zmniejszone ilości kontroli na mocy art. 6 lit. c). Jeżeli państwo członkowskie stosuje art. 3 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (EWG) nr 386/90 oraz jeżeli stosuje art. 6 sprawozdanie podaje liczbę i odsetek kontroli bezpośrednich przeprowadzonych w każdym sektorze na każdy urząd celny określony w tym artykule.”;

2) w pkt 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) podpunkty 2.1, 2.2 i 2.3 otrzymują brzmienie:

„2.1. Liczba egzemplarzy kontrolnych T5 i równoważnych dokumentów przypadających na urząd celny wyjścia, w którym produkty, w odniesieniu do których wystąpiono o refundację, opuszczają obszar celny Wspólnoty, wyrażona jako:

a) liczba egzemplarzy kontrolnych T5 i równoważnych dokumentów, obejmujących wywozy poddane kontroli bezpośredniej w rozumieniu art. 3 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 386/90;

b) liczba egzemplarzy kontrolnych T5 i równoważnych dokumentów, obejmujących zgłoszenia wywozowe, których nie poddano kontroli bezpośredniej w rozumieniu art. 3 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 386/90;

c) całkowita liczba egzemplarzy kontrolnych T5 i równoważnych dokumentów.

2.2. Liczba i odsetek przeprowadzonych kontroli, w podziale na kontrole podmiiany i szczegółowe kontrole podmiiany, o których mowa w art. 10 ust. 2 i ust. 2a, przypadających na urząd celny wyjścia, w którym produkty, w odniesieniu do których wystąpiono o refundację, opuszczają obszar celny Wspólnoty.

2.3. Liczba egzemplarzy kontrolnych T5 i równoważnych dokumentów, w przypadku których plomby umieszczone przy wysyłce zostały zdjęte bez nadzoru celnego lub zostały naruszone, lub dla których nie zostało udzielone zwolnienie z obowiązku plombowania na mocy art. 357 ust. 4 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93.”;

b) skreśla się ppkt 2.4;

c) dodaje się ppkt 2.8:

„2.8. Na rok 2008 państwa członkowskie podają, w jaki sposób oblicza się wskaźnik kontroli na mocy art. 10 ust. 2 i ust. 2a.”;

3) w pkt 3 ppkt 3.1 otrzymuje brzmienie:

„3.1. Opis procedur stosowanych przy wyborze przesyłek, które mają zostać poddane kontrolom bezpośrednim, kontrolom podmiiany i szczegółowym kontrolom podmiiany oraz skuteczności tych procedur.”